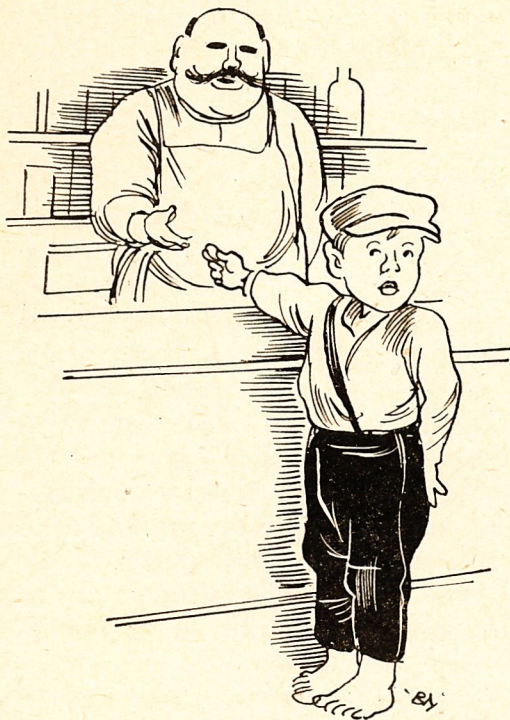

— Абе, дѣдо Тихо, имашъ една дребна смѣтчица отъ петъ лева!

— Какво? — трепна старецътъ и спрѣ.

— Личко взе за четири лева захаръ на бучки и за единъ левъ бонбони! Не сж платени.

Нѣкой сякашъ полѣ момчето сѣ врѣла вода. То наведе глава, за да не гледа бакалина, дръпна ржката на дѣдо Тихо и му разказа всичко. Накрая се разплака.

— Хубаво, — сопна се дѣдо Тихо, — ама защо не ми каза. Държи ли се борчъ!

Старецътъ извади петъ лева, подаде ги на Личко и попита:

— Колко сж?

— Петъ лева, дѣдо!

— А бакалинътъ колко искаше?

— Петъ лева.

— На! Азъ ще почакамъ, пъкъ ти иди и му ги дай. Ха, чакай! Помоли го да ти прости и се върни назадъ.

Личко пое паритѣ, подаде ги на продавача, наведе глава и засрамено рече:

— Азъ оня пжтъ загубихъ паритѣ и затова взехъ на вересия. Другъ пжтъ нѣма да правя така!

Отъ тоя день Личко вече никога не излъга.

Григоръ Угаровъ

